

Vedkommende at tage Initiativet til at ændre noget paa dette Punkt, men at han vilde afvente, om det viste sig i Praksis, at Sagerne ikke lod sig gennemføre paa denne Maade. Det kunde vi ogsaa fra vor Side til en vis Grad sige: det maa saa afhjælpes i Tidens Løb, men det have vi ikke kunnet slaa os til Ro med lige overfor de indtrængende Forestillinger, der ere gjorte fra den Rets Side, der udførlig har undersøgt denne Sag. Vi kunne ikke slaa os til Ro med det i Betragtning af, at det dog er en ret uvis Udsigt og maaske en ret langstrakt Erfaring, som vil udkræves af de lovgivende Faktorer for at skride til en betydelig Forøgelse af det samlede Dommerantal, det var betænkeligt at afvente dette, og saa mens Græsset gror o. s. v. Det vilde være i høj Grad til Ulempe for det retsøgende Publikum, en vis Misnøje vilde naturlig rettes mod Domstolene som dem, der forsømte deres Pligt, skønt det var en umulig Pligt, der blev paalagt dem, og hvis Medlemmer naturligvis selv vilde gøre sig alle mulige Anstrengelser for at fyldestgøre Opgaverne, men jeg kan sige, inden en Maanedes Forløb vilde de indse, at de stod overfor en ganske uløselig Opgave. Under disse Omstændigheder mente de, paa hvis Vegne jeg taler, og nærmest jeg personlig, som har væsentlig Andel i, at vi satte Tallet op til 5 — uden at have gjort eller kunnet gøre de Beregninger, som nu først foreligge —, at det var uforsvarligt at blive staaende ved Tallet 5 og saaledes udsætte Retten og de retsøgende for de væsentlige, maaske meget betydelige Misligheder, som deraf vilde kunne blive Følgen. Vi have derfor trods det, at vi betragtede det som bedre, om vi kunde have naaet 5, dog ikke ment, at man burde være saa standhaftig paa det Punkt, at man ikke gav efter for Forholdenes virkelige Krav og lod sig nøje med det, som den sidste Proceskommission havde anset for fuldt forsvarligt, og hvorefter den havde beregnet det samlede Dommerantal. Derfor har jeg stillet dette Forslag og anbefaler det til enstemmig Vedtagelse. Jeg gaar herved ud fra den Forudsætning, at dette Ændringsforslag og det som Følge af dets Vedtagelse forandrede Forslag ikke vil møde Modstand i det andet Ting, thi det er jo i Overensstemmelse med det andet Tings hidtil og indtil Afgørelsen i Fjor stadig fastholdte Ønske. Jeg støtter denne min Forudsætning paa den Skrivelse fra den højtærede Justitsminister til Udvalget i det andet

Ting, som jeg før omtalte, den Forudsætning, at det ogsaa vil møde Tilslutning fra den højtærede Justitsministers Side, idet jeg gentager, at Forslagene ganske vist gaa udenfor den Ramme, vi ellers have sat for, hvad vi ville forandre i den tidligere vedtagne Lov ved den Revision, der nu finder Sted. Derfor bør de kun stilles og vedtages under Forudsætning af Tilslutning fra alle Sider. Hermed tillader jeg mig at anbefale Forslaget.

Justitsministeren (Svend Høgsbro):

Det ærede Medlem har ganske Ret i, at de af ham stillede Ændringsforslag kun kunne betragtes som en Imødekommen saavel overfor Regeringen som overfor Folketinget, idet det netop tidligere, som af det ærede Medlem paavist, har været disse to Lovgivningsfaktoreres Standpunkt, at tre Dommere i en enkelt Sag maatte være tilstrækkeligt. Det siger derfor sig selv, at jeg med Tak modtager disse Ændringsforslag fra det ærede Medlem og ikke nærer Tvivl om, at de vilde blive modtagne paa samme Maade i det andet Ting.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen om Ændringsforslagene.

Ændringsforslag Nr. 1 til § 6 af *Goos* (se foran)
vedtoges enstemmigt med 37 Stemmer.

Som Følge af denne Afstemning ansaa det under Nr. 2 til § 206 af *samme* stillede Ændringsforslag som *vedtaget*.

Derefter sattes Lovforslaget i dets Helhed under Forhandling.

Goos: Jeg har ønsket Ordet, fordi jeg finder det nødvendigt, inden vi skride til Vedtagelse af Lovforslaget, at forklare de Ændringer, som ere vedtagne i det andet Ting. Det vil erindres, at vi ved tredje Behandling her vedtog adskillige Ændringer dels ifølge Regeringens Initiativ og dels ifølge Initiativ, som blev taget her i Tinget, men alle indenfor den Ramme, som jeg før bemærkede, nemlig, at de kun maatte være formelle og redaktionelle og i øvrigt overensstemmende med Lovforslagets Aand og Tankegang. I denne Skikkelse gik det altsaa ned til Folketinget, som nedsatte et Udvalg om Sagen og for øvrigt indenfor samme Ramme vedtog forskellige Ændringer i det her vedtagne Forslag. Jeg bemærker udtrykkelig, at alle